

به نام خدا

نام نمایش نامه : نیمکت سیاه .

نویسنده و کارگردان : مرتضی احمدی .

پسر در جلوی صحنه ایستاده و خنجری به دست دارد. دختر ریز پای او روی زانوهایش است و لباسی سفید و خونی در تن اوست و دو چاقو در دو ست خود دارد که یکی را در زمین فرو کرده و دیگری روی قلبش است. پسر مشغول فریاد کشیدن است .

(صحنه پارکی است که یک دختر و یک پسر روی نیمکتی نشسته اند و دو بوم نقاشی ، دو قلمو ، دو رنگ

سیاه و دو رنگ قرمز به صورت دست در دو گوشه ی صحنه قرار دارد .)

پسر : متاسفم که به هیچ کدوم از وعده هایی که بهت دادم عمل نکردم .

دختر : یعنی الان پدر و مادرم چه حس و حالی دارن ؟

پسر : همش تقصیر من بود .

دختر : دلم واسشون تنگ شده .

-: بیا بریم یه جا دیگه ، تا صبح اینجا باشیم بهمون گیر میدن .

دختر : حتما تا الام بابام سخته کرده .

-: (نگاهی به دختر می اندازد .)

دختر: فرار راه خوبی نبود. نباید این کارو می کردیم.

-: داری رفیق نیمه راه می شی. (در حالی که از جای خود بلند می شود و چند قدم راه می رود)

دختر: میای برگردیم؟

-: (با سرعت به سمت نیمکت می آید و می نشیند) : پس اون همه دوستت دارم چی شد؟

دختر: من خسته شدم. می خوام برگردم.

-: تو رو خدا تو دیگه تنهام نذار. (از جای خود بلند می شود)

-: من به خاطره تو حاضرم هر بدبختی رو به جون بخرم ، ولی تو !!!

دختر: خراب کردیم. هر دو تا مون.

-: حتما تقصیر منه؟

دختر: نه ، تقصیر منه که باید امشبو جلوی در دستشویی پارک بخواهم.

-: نه ، تقصیر منه که خام دوستت دارم های تو شدم.

دختر: نه ، تقصیر منه که یه رخت خواب راحت رو با این پارک لعنتی و کلی ترس و دلهره عوض کردم.

-: نه تقصیر منه که خواستم نجاتت بدم. خواستم آزاد باشی.

دختر: نه ، تقصیر منه که به جای اینکه سالم زندگی کنم ، سالم ازدواج کنم ، سالم ادامه بدم حالا باید کلی

اسم روم باشه.

-: (اول نگاهی به دختر می اندازد و بعد می آید جلوی سن می نشیند) : نه تقصیر منه که دوست داشتم .

دختر : بیا برگردیم . حالا هم دیر نشده . من می تونم با چهار تا دروغ سر و تهش رو هم بیارم .

-: من بر نمی گردم .

دختر : حتی اگه من بخوام برگردم ؟

-: از اولش هم کارمون اشتباه بود .

دختر : تازه فهمیدی ؟

-: (از جای خود بلند می شود و قدم می زند .) : از این دنیا بیزارم ، از آدماش ، از همه چیزش .

دختر : تو همه ی پل های برگشت رو خراب کردی .

-: (با عصبانیت رو به دختر می کند) : بس کن .

(مکث)

-: (نیمرخ به دختر نگاهی می اندازد) : هنوزم دوستم داری ؟

(مکث)

دختر : دلم برای خونه تنگ شده .

(مکث)

-: اون قدر که من مقصر بودم تو هم مقصر بودی .

دختر: بیا برگردیم .

-: (به سمت صندلی می آید و می نشیند) : چه قدر بده که دیگه دوستم نداری

(دختر به صندلی تکیه داده و چشمانش را می بندد ، پسر بلند می شود و جلوی سن می آید . دختر تقریباً روی

سن دراز می کشد . نور آبی روی دختر و نور زرد روی پسر در حال تابش است . باغبان پارک که در حال

جارو کردن است می آید و شعری را می خواند . «با موسیقی» .

(شعر باغبان تمام شده و از صحنه خارج می شود . نور می آید . نور آبی و زرد می رود .)

(دختر از جایش بلند شده و می نشیند . پسر برگشته و به او نگاه می کند .)

-: چرا نخوایدی ؟

دختر: خوابم نمی بره .

-: چرا ؟

دختر: تخت خوابم سر و صدا می کنه .

-: (به سمت نیمکت می آید و می نشیند) . می دونم که مقصر من بودم . ولی هیچ چی به من اونقدر درد نمی

کنه که ازت بیرسم هنوزم دوستم داری و جواب ندی !

دختر: تو می دونی اون موقع که من داشتم خودمو برای تو می کشتم تو عین خیالت هم نبود ؟ حالا اومدی از

دوست داشتن حرف می زنی ؟

(نور صحنه می رود . دختر و پسر هر کدام در گوشه ای از صحنه نشسته اند و قلمو را در دستشان گرفته اند و آماده نقاشی کردن شده اند .)

(نور موضعی به سمت دختر می بارد . دختر با رنگ قرمز یک گلبرگ گلی را می کشد) : مگه گناه منه که انقدر دوست دارم ؟ مگه دسته منه ؟

(نور موضعی به سمت پسر می بارد . پسر در حال کشیدن یک خط سیاه است .) : می گی چی کنم ؟ آخه عشقم مگه زوری میشه ؟

(نور موضعی به سمت دختر می بارد . دختر با رنگ قرمز دومین گلبرگ گل را می کشد) : مامان می دونم که تو به خاطر گریه های من دق کردی و مُردی . اما دوستش دارن . دست خودم نیست .

(نور موضعی به سمت پسر می بارد . پسر در حال کشیدن دومین خط سیاه است .) : حتما می خوامی مرگ مادرتو بندازی گردن من ؟ آخه به من چه ؟ مگه مرگ آدما دسته منه ؟

(نور موضعی به سمت دختر می بارد . دختر با رنگ قرمز سومین گلبرگ گل را می کشد) : بابا جونم توام از دستم دلخوری نه ؟ می دونم . کاش می شد دیگه دوستش نداشته باشم .

(نور موضعی به سمت پسر می بارد . پسر در حال کشیدن سومین خط سیاه است .) : آره دیگه ، شانس ماست . دیگه هر چی بدبختی تو دنیا داره می خواد بیافته گردن ما .

(نور موضعی به سمت دختر می بارد . دختر با رنگ قرمز چهارمین گلبرگ گل را می کشد و آهی می کشد) : از زندگی بیزارم .

(نور موضعی به سمت پسر می بارد . پسر در حال کشیدن چهارمین خط سیاه است .) : بی خیال بابا . قرار نیست هرکی اومد به من گفت بمیر بمیرم براش . یه روز یادش میره .

(نور صحنه می آید . بوم ها به همان حالت روی زمین اند . دختر و پسر در حال پرداختن به ادامه بحث خود اند)
:- اما الان من دوستت دارم . اونقدر که به خاطرت حاضرم هر کاری بکنم .

دختر : (به خود مچاله شده) به دور و برت نگاه کن . صدای سگ ها رو می شنوی ؟ معلوم نیست تا یه ثانیه دیگه چه بلایی قراره سرمون بیاد . معلوم نیست که الان کی قراره از تو این پارک رد بشه . اونوقت تو از دوست داشتن حرف می زنی ؟

-: ولی ...

دختر : (از جای خود بلند می شود) : ولی بی ولی

دختر : (چند قدم روی سن می زند و می آید نزدیک تر می ایستد) . من می ترسم . من نمی خوام اینجا باشم .
:- (از جای خود بلند می شود و پشت سر دختر قرار می گیرد) : صبر داشته باش .

دختر : (می آید و روی صندلی می نشیند) : نکنه منتظر معجزه ای

-: نه ، منتظر معجزه نیستم . حالم گرفتست . دلم می خواد گریه کنم . دلم می خواد بمیرم . کاش مردن به این راحتی بود .

دختر : کاش مردن به این راحتی بود .

-: کاش مردن به این راحتی بود . (نفس عمیقی می کشد) .

دختر: تو بین زنده بودن بدون منو مردن با من کدوم رو انتخاب می کنی؟

-: سوالای احمقانه نپرس

دختر: احمقانه؟ پس زنده بودن بدون منو انتخاب می کنی؟

-: (می آید و روی صندلی می نشیند). تو واقعا می خواستی خودتو بکشی؟

دختر: چی فکر کردی؟ دل من مثل تو سنگ نیست. من واقعا عاشقت بودم.

-: بودی؟

دختر: گفתי حاضری به خاطر من هر کاری بکنی؟

-: (به دختر نگاه می کند): تو چت شده؟

دختر: می خوام بدونم.

-: چی تو سرته؟

دختر: تو جرات عملی کردن چیزی که تو سره منه رو نداری.

-: من از هیچ چی نمی ترسم.

(نور صحنه می رود. دختر و پسر هر کدام در گوشه ای از صحنه نشسته اند و قلمو را در دستشان گرفته اند و

آماده نقاشی کردن شده اند.)

(نور موضعی به سمت پسر می تابد . پسر قلمو را دست گرفته و با رنگ قرمز گلبرگ گلی را نقاشی می کند .)
: فکر نمی کردم یه روز ورق اینطوری برگرده .

(نور موضعی به سمت دختر می تابد . با قلمو در حال کشیدن یک خط سیاه است .)

(نور موضعی به سمت پسر می تابد . پسر قلمو را دست گرفته و با رنگ قرمز دومین گلبرگ گل را نقاشی می کند .) : وقتی اون روز بهم گفتی دلت برای مادرت تنگ شده داشتم می مردم . نمی دونم چرا ؟ ولی داقون شدم .

(نور موضعی به سمت دختر می تابد . با قلمو در حال کشیدن دومین خط سیاه است .)

(نور موضعی به سمت پسر می تابد . پسر قلمو را دست گرفته و با رنگ قرمز سومین گلبرگ گل را نقاشی می کند .) : کاش می شد از دلت با خبر باشم تا بدونم منو بخشیدی یا نه ...

(نور موضعی به سمت دختر می تابد . با قلمو در حال کشیدن سومین خط سیاه است .)

(نور موضعی به سمت پسر می تابد . پسر قلمو را دست گرفته و با رنگ قرمز چهارمین گلبرگ گل را نقاشی می کند .) : اما باور کن الان حاضرم حتی برات بمیرم .

(نور موضعی به سمت دختر می تابد . با قلمو در حال کشیدن چهارمین خط سیاه است .)

دختر : می خوام مردن رو برای هردومون راحت کنم .

-: چی میگی ؟

دختر : دو تا قرصه سیانور دارم . پایه ای ؟

-: (از جای خود بلند می شود و جلوی سن می آید .) تو دیوونه شدی .

دختر : از اولم می دونستم جراتشو نداری . (از صندلی بلند می شود و میرود سمت خروجی) : من رفتم .

-: صبر کن (به سمت دختر می آید) مردن با تورو انتخاب می کنم .

دختر : (دو تا قرصه سیانور از کیفش بیرون می آورد) بیا . دیدی مردن راحتته ؟

دختر : (یک قرص را به پسر میدهد .) : حاضری ؟

پسر : آره

(هر دو قرص را می خورند .) (ابتدا دختر می آید و روی صندلی می نشیند پسر به او چشم دوخته . کمی بعد

پسر هم می آید و روی نیمکت می نشیند . رو به سمت دختر می کند)

(نور صحنه می رود .)

(نور می آید .) (دختر بالای سر جسد پسر ایستاده)

(پس از مدتی مکث دختر بوم نقاشی خودش را روی جسد پسر می گذارد و بوم نقاشی پسر را برمیدارد و در

حالی که آن را در دست گرفته چند ثانیه بالای جسد پسر می ایستد . و سپس از صحنه خارج می شود)

پایان

(نور صحنه می رود .)

مرتضی احمدی { ۰۹۳۶۰۵۵۷۷۱۹ }